A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2012. október 18.*

„Tagállami kötelezettségszegés — Szennyezés és ártalmak — Települési szennyvizek kezelése — 91/271//EGK irányelv — 3., 4. és 10. cikk — I. melléklet, A. és B. pont”

A C-301/10. sz. ügyben,

az EUMSZ 258. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2010. június 16-án

az **Európai Bizottság** (képviselik: S. Pardo Quintillán, A.-A. Gilly és A. Demeneix, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselik: L. Seeboruth, meghatalmazotti minőségben, segítői: D. Anderson QC, S. Ford és B. McGurk barristers)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Tizzano, az első tanács elnökeként eljárva, A. Borg Barthet (előadó), M. Ilešič, J.-J. Kasel és M. Berger bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: K. Sztranc-Sławiczek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. november 10-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2012. január 26-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Keresetével az Európai Bizottság annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága – mivel nem biztosította a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv (HL L 135., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 26. o.) 3. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint I. mellékletének A. pontja

* Az eljárás nyelve: angol.

szerinti, megfelelő gyűjtőrendszerek létesítését Whitburnben, valamint Londonon belül Becktonban és Crossnessben, továbbá a Londonon belüli becktoni, crossnessi és mogdeni szennyvíztisztító telep szennyvizeinek az irányelv 4. cikkének (1) és (3) bekezdése, 10. cikke és I. mellékletének B. pontja szerinti, megfelelő kezelését – nem teljesítette az ezen rendelkezésekből eredő kötelezettségeit.

Jogi háttér

2 A 91/271 irányelv, 1. cikkének értelmében, a települési szennyvíz összegyűjtésére, kezelésére és kibocsátására, valamint egyes ipari szektorok szennyvizének kezelésére és kibocsátására vonatkozik. Az irányelv célja a környezet megóvása a szennyvízkibocsátások káros hatásaitól.

3 A 91/271 irányelv 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

1) »települési szennyvíz«: a háztartási szennyvíz vagy a háztartási és ipari szennyvíz, illetve csapadékvíz keveréke;

[…]

5) »gyűjtőrendszer«: olyan vezetékrendszer, amely összegyűjti és elvezeti a települési szennyvizet;

6) »1 LE (lakosegyenérték)«: szerves, biológiailag lebontható terhelés, amelynek ötnapos biokémiai oxigénigénye (BOI 5) 60 g oxigén/nap;

[…]”.

4 A 91/271 irányelv 3. cikke előírja:

„(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy minden agglomeráció rendelkezzék települési szennyvizet összegyűjtő rendszerekkel:

– legkésőbb 2000. december 31-ig a 15 000 lakosegyenértéknél (LE) nagyobbak és

[…]

(2) Az (1) bekezdésben leírt gyűjtőrendszereknek meg kell felelniük az I. melléklet A szakaszában [helyesen: A. pontjában] foglalt követelményeknek. […]”

5 Ezen irányelv 4. cikke értelmében:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a gyűjtőrendszerekbe vezetett szennyvizet vízbe történő kibocsátás előtt másodlagos kezelésnek vagy egy ezzel egyenértékű kezelésnek vessék alá, az alábbiak szerint:

– legkésőbb 2000. december 31-ig a 15 000 lakosegyenértéknél nagyobb agglomerációk minden kibocsátott szennyvizét,

[…]

(3) Az (1) és (2) bekezdésben leírt települési szennyvíztisztító telepekről kibocsátott víznek ki kell elégítenie az I. melléklet B szakaszának [helyesen: B. pontjának] vonatkozó követelményeit. […]

(4) A LE-ben kifejezett terhelést az év során a tisztító telepre belépő maximális heti átlagterhelés alapján kell kiszámítani, figyelmen kívül hagyva a rendkívüli, például heves esőzés következtében előálló helyzeteket”.

6 A 91/271 irányelv 10. cikke előírja:

„A tagállamok biztosítják, hogy a 4., 5., 6. és 7. cikk követelményeinek kielégítése érdekében épített települési szennyvíztisztító telepek úgy legyenek megtervezve, megépítve, működtetve és karbantartva, hogy minden normálisnak tekinthető helyi időjárási helyzetben megfelelő teljesítményt biztosítsanak. A telepek tervezésekor figyelembe kell venni a terhelés évszakoktól függő változásait.”

7 A 91/271 irányelv „A települési szennyvízre vonatkozó követelmények” című I. melléklete a „Gyűjtőrendszerek” címet viselő A. pontjában ezt írja elő:

„A gyűjtőrendszereknél figyelembe kell venni a szennyvízkezelés követelményeit.

A gyűjtőrendszerek kialakítását, megépítését és karbantartását a legjobb műszaki ismeretek alapján kell végezni, túlzott költségek okozása nélkül, különös tekintettel az alábbiakra:

– a települési szennyvíz mennyisége és összetétele,

– a szivárgások megakadályozása,

– a befogadó vizek csapadékidei túlfolyás okozta szennyezésének korlátozása”.

8 A 91/271 irányelv I. melléklete A. pontjának a „Gyűjtőrendszerek” címhez kapcsolódó (1) lábjegyzete így szól:

„Figyelembe véve, hogy gyakorlatilag nem lehet olyan gyűjtőrendszereket és tisztító telepeket méretezni, amelyek minden szennyvizet kezelni tudnának például egy szokatlanul heves esőzés alkalmával, a tagállamok intézkedéseket hoznak a záporvíz-túlfolyásból származó szennyezés korlátozására. Ezek az intézkedések a száraz idei hozamhoz viszonyított hígítás mértékén vagy kapacitáson alapulhatnak, vagy megadhatnak egy bizonyos elfogadható túlfolyási esetszámot éves viszonylatban.”

9 A 91/271 irányelv I. mellékletének „Kibocsátás a települési szennyvíztisztító telepekről a befogadó vizekbe” című B. pontja azon követelményeket határozza meg, amelyeket a települési szennyvíztisztító telepekről kibocsátott, és a befogadó vizekbe bocsátott szennyvizeknek ki kell elégíteniük. Az ezen irányelv I. melléklete A. pontjának az előző pontban idézett lábjegyzete változatlan formában szerepel az említett irányelv I. mellékletének B. pontja mellett.

A pert megelőző eljárás

10 A Bizottsághoz panasz érkezett a Whitburn Steel-i szivattyúállomással kapcsolatban, valamint további panaszok csapadékidei túlfolyással kapcsolatban az Egyesült Királyság más részei tekintetében.

11 A Bizottság 2003. április 3-án felszólító levelet küldött az Egyesült Királyságnak, amelyben rámutatott, hogy a Whitburn Steel-i szivattyúállomás tekintetében nem teljesülnek a települési szennyvizek összegyűjtésére vonatkozóan a 91/271 irányelv 3. cikke (1) és (2) bekezdésében, valamint I. melléklete A. pontjában előírt kötelezettségek.

12 2003. június 3-i válaszában az Egyesült Királyság azt állította, hogy az érintett agglomeráció tekintetében teljesülnek a települési szennyvizek összegyűjtésére vonatkozóan a 91/271 irányelv 3. cikkében előírt kötelezettségek. Elismerte ugyanakkor, hogy a körzet gyűjtőrendszerén végzett

további kutatásokat követően szükségessé vált e rendszer áthaladó hozamának növelése. Az Egyesült Királyság kifejtette továbbá, hogy a szennyvízkibocsátások engedélyezésének a társaság számára a Whitburn Steel-i szennyvíz-szivattyúállomás működtetése tekintetében előírt feltételei módosultak, aminek a kibocsátások számának csökkenését kell eredményeznie. Ezen fejlesztéseket legkésőbb 2004. március 31-ig kellett elvégezni.

13 2005. március 21-én a Bizottság egy második felszólító levelet küldött az Egyesült Királyságnak, amelyben rámutatott, hogy a London körzetének települési szennyvizeit kezelő és összegyűjtő rendszerek tekintetében nem teljesülnek a települési szennyvizek összegyűjtésére és kezelésére vonatkozóan a 91/271 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében, 4. cikkének (1) és (3) bekezdésében, 10. cikkében, valamint I. mellékletének A. és B. pontjában előírt kötelezettségek. A Bizottság pontosította, hogy a kezeletlen szennyvizet még mérsékelt esőzés körülményei között is a Temzébe bocsátották, és semmilyen azonnali intézkedést nem tettek ezen továbbra is fennálló, sőt súlyosbodó probléma megoldására.

14 Az Egyesült Királyság 2005. május 20-i válaszában kifejtette, hogy a London szennyvizét összegyűjtő rendszer vegyes rendszer, amely összegyűjti és elvezeti mind a háztartási és ipari szennyvizet, mind, egy 557 km^2-es medencéből, a légköri esőzésekből származó csapadékvizet, majd azt másodlagos kezelésnek veti alá a becktoni, mogdeni, crossnessi, Long Reach-i és riverside-i szennyvíztisztító telepen, és azt követően a Temzébe bocsátja. Az Egyesült Királyság elismerte ugyanakkor a nedves időszakban a túlterhelésből eredően a kibocsátások mennyiségéhez, terheléséhez és gyakoriságához kapcsolódóan fennálló problémákat, és bejelentette döntését a Temze-csatornára vonatkozó stratégiai tanulmány („Thames Tideway Strategic Study”; a továbbiakban: TTSS) e kibocsátások környezetre gyakorolt hatásainak értékelése céljából történő elvégzéséről.

15 Az Egyesült Királyság a települési szennyvizek megfelelő kezelésének biztosítására vonatkozó kötelezettségeivel kapcsolatban kijelentette, hogy noha a lehető leghamarabb fejlesztésekre fog sor kerülni, a londoni agglomerációt kiszolgáló szennyvíztisztító telep 2000. december 31-től fogva megfelel a 91/271 irányelv által előírt követelményeknek. Az Egyesült Királyság kifejtette továbbá, hogy a 2004 augusztusában történt kibocsátások a szokatlanul heves esőzés következményei.

16 A Bizottság, miután az Egyesült Királyság által nyújtott választ nem találta kielégítőnek, 2006. április 10-én megküldte e tagállamnak indokolással ellátott véleményét, amelyben rámutatott, hogy álláspontja szerint az Egyesült Királyság nem teljesítette Whitburn tekintetében a 91/271 irányelv 3. cikkének (1) és (2) bekezdéséből és I. melléklete A. pontjából, a Nagy-London körzetét kiszolgáló kilenc szennyvíztisztító telep tekintetében pedig a 91/271 irányelv 3. cikkének (1) bekezdéséből, 4. cikkének (1) és (3) bekezdéséből, 10. cikkéből, valamint I. mellékletének A. és B. pontjából eredő kötelezettségeit.

17 Az említett, indokolással ellátott véleményre adott válaszul az Egyesült Királyság 2006. június 15-i levelében arra hivatkozott, hogy a gyűjtőrendszer egésze, valamint a Whitburnt és a sunderlandi városi agglomerációt kiszolgáló szennyvíztisztító telepek megfelelnek a 91/271 irányelvnek.

18 A Bizottság és az Egyesült Királyság képviselőinek 2007. július 6-án tartott találkozóját követően az Egyesült Királyság 2007. október 23-i levelében pontosítással szolgált a fentiekre vonatkozóan.

19 London helyzetével kapcsolatban az Egyesült Királyság azt válaszolta, hogy noha fejlesztésekre van szükség a becktoni, crossnessi és mogdeni szennyvíztiszító telepeken, ez nem jelenti azt, hogy e telepek sértenék a 91/271 irányelvet. Az Egyesült Királyság, azzal, hogy hajlandó ezen fejlesztések elvégzésére, pusztán a környezet magasabb szintű megóvására irányuló szándékáról tesz bizonyságot.

20 2007. január 26-i találkozójukon a Bizottság és az Egyesült Királyság képviselői megvitatták a London tekintetében a TTSS jelentés által javasolt két lehetséges opciót, és az Egyesült Királyság úgy döntött, hogy a Temze mentén futó egyetlen, 30 km-es csatorna, illetve mellékfolyója, a Lee mentén futó külön csatorna építése mellett foglal állást. A projekt egészét 2020-ig kell megvalósítani.

21 A Bizottság, mivel az Egyesült Királyság 2007. június 29-i és 2008. február 4-i két kiegészítő levelét követően továbbra sem találta az ezen állam által nyújtott válaszokat kielégítőnek, 2008. december 1-jei levelében indokolással ellátott kiegészítő véleményt bocsátott ki, amelyben pontosította, miként értelmezi a 91/271 irányelvet a tagállamoknak a túlfolyócsatornákon keresztül történő településiszennyvíz-kibocsátások ellenőrzésére vonatkozó kötelezettségei tekintetében. A Bizottság ismételten hangot adott aggodalmának a tekintetben, hogy a Whitburn körzetében létesített gyűjtőrendszer, a becktoni és crossnessi gyűjtőrendszerek, valamint a mogdeni, becktoni és crossnessi szennyvíztisztító telepek nem megfelelőek.

22 A Bizottság mindazonáltal úgy határozott, hogy a beddingtoni, esheri, crawley-i, deephamsi, hogsmilli, Long Reach-i és riverside-i gyűjtőrendszerek és szennyvíztisztító telepek tekintetében nem folytatja a megkezdett eljárást. A Bizottság tehát felhívta az Egyesült Királyságot, hogy az ezen kiegészítő vélemény kézhezvételétől számított két hónapos határidőn belül tegye meg az abban foglaltaknak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket.

23 Ezt a Bizottság és az Egyesült Királyság közötti számos levélváltás és találkozó követte, amelyek mindazonáltal nem vezettek eredményre.

24 A Bizottság, mivel továbbra sem tartotta kielégítőnek az Egyesült Királyság által adott választ, a jelen kereset benyújtása mellett döntött.

A keresetről

A felek érvei

25 A Bizottság és az Egyesült Királyság véleménykülönbségének főbb pontjai a 91/271 irányelv értelmezésére vonatkoznak.

26 A Bizottság szerint a tagállamok kötelesek biztosítani, hogy a gyűjtőrendszert úgy tervezzék és építsék meg, hogy az általa kiszolgált agglomerációkban keletkező összes szennyvizet összegyűjtse, és azt kezelés céljából elvezesse. A gyűjtőrendszer kapacitásának alkalmasnak kell tehát lennie arra, hogy a normálisnak tekinthető időjárási helyzettel (száraz időszak, nedves időszak vagy akár csapadékos időszak), valamint az olyan évszakoktól függő változásokkal, mint amilyenek a nem állandó lakosok, turisták és időszakos gazdasági tevékenységek, számoljon.

27 A Bizottság úgy véli, hogy a „záporvíz túlfolyás”, amelyre a 91/271 irányelv I. mellékletének A. pontja utal, a települési szennyvizek gyűjtőrendszereinek és szennyvíztisztító telepeinek szerves részét képezi. Ezen irányelvet akként kellene értelmezni, hogy a túlfolyócsatornák kibocsátásai megakadályozásának feltétlen kötelezettségét írja elő a kivételes körülményekre vonatkozó fenntartással. Ezen álláspontot jól illusztrálja a 91/271 irányelv I. melléklete A. pontjának (1) lábjegyzete, amely úgy rendelkezik, hogy gyakorlatilag nem lehet minden szennyvizet összegyűjteni és kezelni „például egy szokatlanul heves esőzés alkalmával”.

28 A Bizottság a 91/271 irányelvben foglaltak nem teljesítésének bizonyítása céljából olyan tényezőkre hivatkozik, mint amilyen a kibocsátások gyakorisága és mennyisége. Így, ellentétben az Egyesült Királyság aggodalmaival, a Bizottság nem egy 20 kibocsátásra vonatkozó szigorú szabályt javasol,

hanem azt hangsúlyozza, hogy minél jobban túlcsordul a túlfolyócsatorna, még a kizárólag mérsékelt esőzéssel jellemezhető időszakokban is, annál valószínűbb, hogy e túlfolyócsatorna működése nem felel meg a 91/271 irányelvnek.

29 A Bizottság és az Egyesült Királyság között véleménykülönbség áll fenn a tekintetben is, hogy milyen jelentést kell tulajdonítani a 91/271 irányelv I. melléklete A. pontjában foglalt „a legjobb műszaki ismeretek alapján […], túlzott költségek okozása nélkül” (vagy angolul „best technical knowledge not entailing excessive costs”, a továbbiakban az ebből eredő mozaikszóval: BTKNEEC) kifejezésnek.

30 A Bizottság előadja, hogy e fogalmat a 91/271 irányelv, annak célja és célkitűzése fényében kell értelmezni, amely nem más, mint a környezet megóvása a szennyvízkibocsátások káros hatásaitól.

31 A Bizottság úgy véli, hogy a BTKNEEC fogalma lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy több megoldás közül válasszanak, amelyek egyszerre támogatják a 91/271 irányelv rendelkezéseinek betartását és céljának megvalósítását, mint amilyen az új tárolólétesítmények építése, a már létezők bővítése, vagy az esővizek elvezetése, hogy azok ne kerülhessenek be a gyűjtőrendszerekbe.

32 Az Egyesült Királyság szerint a 91/271 irányelvet akként kell értelmezni, hogy mozgásteret hagy a tagállamoknak annak eldöntéséhez, hogy a települési szennyvíz összegyűjtésének és kezelésének mi az ezen irányelv céljának megvalósításához megfelelő módja, amely cél a környezet szennyvízkibocsátások káros hatásaitól való megóvása.

33 Az Egyesült Királyság úgy ítéli meg, hogy a 91/271 irányelv értelmezése során különösen a kibocsátások befogadó vizekre gyakorolt környezeti hatására kell utalni.

34 Ami a „szokatlanul heves esőzés” fogalmát illeti, az Egyesült Királyság úgy véli, hogy az, hogy a 91/271 irányelv I. melléklete A. pontjának (1) lábjegyzete kifejezetten elismeri, hogy nem lehet a kibocsátásokat megakadályozni különleges körülmények között, például szokatlanul heves esőzés alkalmával, nem von maga után egy, a kibocsátások más körülmények között történő megakadályozására vonatkozó feltétlen kötelezettséget. Az Egyesült Királyság úgy véli, hogy azt a kérdést, hogy a kibocsátások más körülmények között helyénvalóak-e, a BTKNEEC fogalmának alkalmazása és a kibocsátások befogadó vizekre gyakorolt környezeti hatásának vizsgálata segítségével kell meghatározni.

35 E tagállam szerint a 91/271 irányelv semmilyen rendelkezést nem tartalmaz azzal kapcsolatban, hogy a szennyvíz milyen körülmények között és milyen gyakorisággal bocsátható a befogadó vizekbe. Annak értékelése során, hogy a gyűjtőrendszerek vagy szennyvíztisztító telepek megfelelnek-e a 91/271 irányelvnek, az érintett gyűjtőrendszer vagy tisztítótelep teljesítményének részletekbe menő értékelését kell elvégezni a kibocsátások befogadó vizekre gyakorolt környezeti hatásainak vizsgálata mellett.

36 A „megfelelő teljesítmény” 91/271 irányelv 10. cikkében foglalt fogalmát ugyancsak az irányelv 1. cikkében előírt, a környezet megóvására irányuló cél fényében, következésképpen a befogadó vizekre gyakorolt hatás függvényében kell értékelni.

37 Noha az Egyesült Királyság által az egyszeri kibocsátás mennyiségének kiszámítására alkalmazott módszert a Bizottság nem vitatja, e tagállam szerint ez nem oldja meg az ahhoz kapcsolódó problémát, hogy annak meghatározása, hogy mi tekinthető egy kibocsátásnak, tagállamonként eltérő lehet. Az egyes tagállamok politikájának koherenciája tehát nem biztosított, ha a 91/271 irányelvnek való megfelelést a kibocsátások fennállására és gyakoriságára tekintettel kell meghatározni.

38 Az Egyesült Királyság úgy véli továbbá, hogy a Bizottság hibát követ el azzal, hogy a kibocsátások mennyisége alapján vizsgálja, hogy a gyűjtőrendszerek és szennyvíztisztító telepek megfelelnek-e a 91/271 irányelvnek.

39 A Bizottság közelebbről a sunderlandi agglomeráció (Whitburn) tekintetében azt rója fel az Egyesült Királyságnak, hogy az indokolással ellátott kiegészítő véleményben megjelölt határidő lejártakor a sunderlandi gyűjtőrendszer Whitburnben található részéből eredő csapadékidei túlfolyásokat még mindig kibocsátották, ez a rendszer tehát nem felelt meg a 91/271 irányelv 3. cikkének, valamint I. melléklete A. pontjának.

40 Ugyanis, jóllehet a kibocsátások gyakorisága csökkent (2002–2004 folyamán 56 és 91 közötti éves kibocsátással, valamint 359 640 m^3 és 529 290 m^3 éves kibocsátott kezeletlen települési szennyvízmennyiséggel), a gyűjtőrendszer továbbra sem felel meg a 91/271 irányelv követelményeinek, tekintettel különösen whitburni és seahami fürdővizek közelségére, és arra a számos panaszra, amely a Bizottsághoz a Whitburn környékének strandjain található hulladékokkal kapcsolatban érkezett.

41 Az Egyesült Királyság úgy véli, hogy ezen csapadékidei túlfolyások megfelelnek a 91/271 irányelvnek.

42 Az Egyesült Királyság úgy véli továbbá, hogy Whitburn körzetének fürdővizeit a fürdővizek minőségéről szóló, 1975. december 8-i 76/160/EGK tanácsi irányelvnek (HL 1976. L 31., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 26. o.) megfelelőnek értékelték, ekként azok megfelelnek a 91/271 irányelvnek. Ezenkívül a hulladékok valószínűleg nem Whitburnből származnak, hanem a Tyne folyóból, ahol a túlfolyócsatornákat csak 2010 márciusának végén látták el szűrővel.

43 A londoni agglomeráció tekintetében a Bizottság az Egyesült Királyságnak a becktoni és crossnessi gyűjtőrendszerekből, valamint a becktoni, crossnessi és mogdeni szennyvíztisztító telepekről származó kezeletlenszennyvíz-kibocsátások gyakoriságát és mennyiségét rója fel, amelyek nagyságrendüket tekintve sértik a 91/271 irányelv 3. és 4. cikkét, valamint I. mellékletének A. pontját, különösen azért, mert ezen kibocsátásokra még a mérsékelten esős időszakokban is sor kerül.

44 A Bizottság úgy véli továbbá, hogy a 91/271 irányelv 10. cikke megköveteli, hogy az említett irányelv 4. cikkében foglalt előírások teljesítése céljából épített településiszennyvíz-tisztító telepek úgy legyenek megtervezve, megépítve, működtetve és karbantartva, hogy minden normálisnak tekinthető helyi időjárási helyzetben megfelelő teljesítményt biztosítsanak.

45 Az Egyesült Királyság úgy véli, hogy ezek a szennyvíztisztító telepek tiszteletben tartják a 91/271 irányelv rendelkezéseit.

46 Az Egyesült Királyság arra is felhívja a figyelmet, hogy a londoni tisztítórendszer igen ódon, és azt 1875 óta folyamatosan modernizálják. A 91/271 irányelv elfogadása óta tanulmányozták a fejlesztések lehetőségét, illetve meg is valósítottak fejlesztéseket. Egyébként a Temzén 4,4 milliárd GBP értékben kivitelezett munkák, kivételes jellegüknél és nagyságrendüknél fogva, hosszú időt vesznek igénybe. Az Egyesült Királyság úgy véli, hogy egy nagyra törő megoldás hosszú távú megvalósítása miatt nem szabható ki szankció vele szemben.

A Bíróság álláspontja

A 91/271 irányelv értelmezéséről

47 A 91/271 irányelv célja, amint az 1. cikkének második bekezdéséből következik, a környezet megóvása a településiszennyvíz-kibocsátások káros hatásaitól (lásd különösen a C-280/02. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2004. szeptember 23-án hozott ítélet [EBHT 2004., I-8573. o.] 13. pontját).

48 A 91/271 irányelv célja túlmutat a vízi ökoszisztémák védelmén, és arra irányul, hogy védje az embereket, az állat- és növényvilágot, a földet, a vizet, a levegőt és a tájat minden olyan jelentős káros hatástól, amely az algáknak és a magasabb rendű növényeknek a települési szennyvíz kibocsátása miatti felgyorsult növekedéséből adódik (a fent hivatkozott Bizottság kontra Franciaország ügyben hozott ítélet 16. pontja).

49 Ezen cél, valamint az EUMSZ 191. cikk fényében kell a 91/271 irányelv 10. cikkében szereplő „megfelelő teljesítmény” fogalmát, az említett irányelv I. mellékletének (1) lábjegyzetében szereplő „szokatlanul heves esőzés” fogalmát és az ugyanezen irányelv I. mellékletének A. pontjában szereplő „a legjobb műszaki ismeretek alapján […], túlzott költségek okozása nélkül” (BTKNEEC) fogalmát értelmezni.

50 Először is, a „megfelelő teljesítmény” fogalmával kapcsolatban, amely kizárólag a szennyvíztisztító telepekre vonatkozik, meg kell állapítani, hogy azt nem határozza meg semmilyen számérték, mivel a 91/271 irányelv 10. cikke mindössze annyit ír elő, hogy a szennyvíztisztító telepek „minden normálisnak tekinthető helyi időjárási helyzetben megfelelő teljesítményt” biztosítsanak, és e telepek tervezésekor figyelembe kell venni a terhelés évszakoktól függő változásait.

51 E tekintetben a Bíróság már megállapította kötelezettségszegés fennállását olyan esetben, ahol a települési szennyvizek összegyűjtésének vagy kezelésének aránya a meglévő terhelés 80%-át vagy akár 90%-át eléri (a C-530/07. sz., Bizottság kontra Portugália ügyben 2009. május 7-én hozott ítélet 28. és 53. pontja, valamint a C-343/10. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2011. április 14-én hozott ítélet 56. és 62. pontja).

52 Ugyanis, tekintettel a 91/271 irányelvnek a jelen ítélet 47. és 48. pontjában felidézett céljára, a települési szennyvizek kezelésének elmaradása nem engedhető meg szokásos időjárási helyzetben és az évszaknak megfelelő körülmények között, máskülönben a 91/271 irányelv értelmét vesztené.

53 Tehát vitathatatlan, hogy a környezet megóvására irányuló cél elérése érdekében a „megfelelő teljesítmény” fogalmát, noha az nincs számszerűsítve, akként kell értelmezni, hogy szokásos időjárási helyzetben, és tekintettel az évszakoktól függő változásokra, a települési szennyvizek teljes egészét össze kell gyűjteni és kezelni.

54 Következésképpen a települési szennyvizek kezelésének elmaradása kizárólag a szokásostól eltérő körülmények között engedhető meg, és a kezeletlen települési szennyvizek rendszeres kibocsátása ellentétes a 91/271 irányelvvel.

55 Másodsorban, ami a 91/271 irányelv I. mellékletének (1) lábjegyzetében foglalt „szokatlanul heves esőzés” fogalmát illeti, hangsúlyozni kell, hogy e fogalom az ezen irányelv 3. cikkében előírt gyűjtőrendszerek, valamint 4. cikkében előírt szennyvíztisztító telepek tekintetében alkalmazandó.

56 Az említett lábjegyzettel az uniós jogalkotó elismerte, hogy vannak olyan helyzetek, amikor a települési szennyvíz nem gyűjthető össze vagy kezelhető teljes egészében. Megállapította különösen, hogy „gyakorlatilag nem lehet olyan gyűjtőrendszereket és tisztító telepeket méretezni, amelyek minden szennyvizet kezelni tudnának”, és rendelkezett arról, hogy bizonyos helyzetekben, „például egy szokatlanul heves esőzés alkalmával” a szennyvíz összegyűjtése és kezelésének elmaradása megengedhető. Mindazonáltal ilyen esetben a tagállamok feladata, hogy döntsenek „a csapadékidei túlfolyásból származó szennyezés korlátozására” szolgáló intézkedések meghozataláról.

57 Márpedig meg kell állapítani, hogy a „szokatlanul heves esőzés” fogalmát csak példálózó jelleggel említi a 91/271 irányelv I. mellékletének (1) lábjegyzete, mivel e kifejezést megelőzi a „például” szó. Tehát a szennyvíz összegyűjtésének vagy kezelésének elmaradása egyéb körülmények között is megengedhető lehet.

58 Mindazonáltal, ellentétben az Egyesült Királyság állításával, a 91/271 irányelv céljából nem következhet, hogy az ilyen, egyéb körülmények rendszeresen és szokásosan előfordulnak, már csak azért sem, mert a „szokatlanul” kifejezés jól mutatja, hogy a szennyvíz összegyűjtésének vagy kezelésének elmaradására szokásos helyzetben nem kerülhet sor.

59 Az Egyesült Királyság érvelésének tehát, amely annak elismerésére irányul, hogy kibocsátásokra sor kerülhet a kivételes helyzeteken kívül is, nem lehet helyt adni.

60 Továbbá pontosítani kell, hogy valamely tagállamnak, amennyiben kivételes helyzettel találja magát szemben, amely lehetetlenné teszi számára a szennyvíz összegyűjtését vagy kezelését, továbbra is kötelessége, hogy a 91/271 irányelv I. melléklete (1) lábjegyzetének értelmében, megfelelő intézkedéseket hozzon a szennyezés korlátozására.

61 Egyébiránt, mivel a „szokatlanul heves esőzés” fogalmát ezen irányelv nem határozza meg, jogszerű, hogy a Bizottság az uniós jog betartásának felügyeletére vonatkozó hatáskörének gyakorlása során iránymutatásokat fogadjon el, és mivel a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel a 91/271 irányelv által meghatározott kötelezettségek számszerűsítésére, a „szokatlanul heves esőzés” fogalmát az ezen irányelv által meghatározott szempontok és feltételek összességének fényében, köztük a BTKNEEC fogalmának fényében kell értékelni.

62 Harmadsorban a BTKNEEC 91/271 irányelv I. melléklete A. pontjában említett fogalmát, hasonlóan a 91/271 irányelv által említett és a fentiekben tárgyalt többi fogalomhoz, a környezet megóvására irányuló cél fényében kell vizsgálni. Meg kell jegyezni továbbá, hogy az ezen irányelvben foglalt, a kivételes vagy előre nem látható események esetét kivéve a minden szennyvíz összegyűjtésesére és kezelésére vonatkozó kötelezettségeket az említett irányelvben előírt határidőre kell teljesíteni.

63 A BTKNEEC fogalma, noha az a 91/271 irányelv I. mellékletének A. pontjában kizárólag a gyűjtőrendszerek vonatkozásában szerepel, szervesen illeszkedik a 91/271 irányelvnek az ezen irányelv környezet megóvására irányuló célját biztosító rendelkezései összességének sorába, ugyanakkor megakadályozza az előírt szabályok túlságosan szigorú alkalmazását. E fogalmat tehát a szennyvíztisztító telep tekintetében is alkalmazni kell, amennyiben bizonyos esetekben lehetővé teszi a nem kezelt szennyvíz kibocsátását, még ha az káros hatást gyakorol is a környezetre.

64 A BTKNEEC fogalma lehetővé teszi tehát a 91/271 irányelvből eredő kötelezettségek teljesítésének biztosítását, anélkül hogy olyan megvalósíthatatlan kötelezettségeket róna a tagállamokra, amelyeket azok egyáltalán nem, vagy csak aránytalan költségek árán tudnának teljesíteni.

65 Mindazonáltal – annak érdekében, hogy ne sérüljön a jelen ítélet 53. pontjában idézett azon elv, amely szerint a szennyvíz teljes egészét össze kell gyűjteni és kezelni kell – fontos, hogy a tagállamok ilyen aránytalan költségek fennállására csak kivételes jelleggel hivatkozzanak.

66 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely tagállam nem hivatkozhat gyakorlati vagy adminisztratív nehézségekre egy irányelv által előírt kötelezettségek nem teljesítésének és a határidők elmulasztásának igazolása céljából. Ez vonatkozik a pénzügyi nehézségekre is, amelyeket a megfelelő intézkedések megtételével a tagállamoknak kell leküzdeniük (a C-293/05. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2006. november 30-án hozott ítélet 35. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

67 A BTKNEEC fogalmának vizsgálata során mérlegelni kell egyrészt a legfejlettebb technológiát és az előre látható költségeket, másrészt azon előnyöket, amelyekkel egy nagyobb teljesítményű szennyvízgyűjtő vagy -kezelő rendszer járhat. Ennek keretében a felmerült költségek nem lehetnek aránytalanok a szerzett előnyökhöz képest.

68 Ilyen összefüggésben tekintetbe kell venni, amint azt az Egyesült Királyság állítja, a nem kezelt szennyvíz kibocsátásának a környezetre és főként a befogadó vizekre gyakorolt hatásait. E kibocsátások környezetet érintő következményei így lehetővé teszik annak vizsgálatát, hogy a települési szennyvizek teljes egészének kezelése érdekében végzett munkákra fordítandó költségek aránytalanok-e, vagy sem, azon előnyhöz képest, amellyel ezek a környezetre nézve járnak.

69 Abban az esetben, ha a szennyvíz teljes egészének összegyűjtése és kezelése lehetetlennek vagy igen nehéznek bizonyulna, az érintett tagállam feladata annak bizonyítása, hogy a BTKNEEC fogalma alkalmazásának feltételei teljesülnek.

70 Természetesen a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében az EUMSZ 258. cikk alapján indított kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárásban a Bizottság feladata az állítólagos kötelezettségszegés fennállásának bizonyítása. A Bíróság előtt tehát a Bizottságnak kell előadnia – bármilyen vélelemre való hivatkozás nélkül – a kötelezettségszegés fennállásának vizsgálatához szükséges tényeket (lásd különösen a C-494/01. sz., Bizottság kontra Írország ügyben 2005. április 26-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-3331. o.] 41. pontját; a fent hivatkozott Bizottság kontra Portugália ügyben hozott ítélet 32. pontját; a C-335/07. sz., Bizottság kontra Finnország ügyben 2009. október 6-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-9459. o.] 46. pontját és a C-390/07. sz., Bizottság kontra Egyesült Királyság ügyben 2009. december 10-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-214. o.] 43. pontját).

71 Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése alapján a tagállamok azonban kötelesek elősegíteni a Bizottság feladatainak teljesítését, amely az EUSZ 17. cikk (1) bekezdése szerint különösen azt jelenti, hogy a Bizottság gondoskodik az EUM-Szerződés rendelkezéseinek és az az alapján az intézmények által hozott rendelkezések alkalmazásáról. Tekintetbe kell venni különösen azt a tényt, hogy a valamely irányelv tényleges végrehajtásának biztosítására irányuló nemzeti rendelkezések helyes gyakorlati alkalmazásának ellenőrzése során a Bizottság, amely e tárgyban nem rendelkezik saját vizsgálati jogkörrel, nagymértékben függ az esetleges panaszosoktól vagy az érintett tagállamtól kapott információktól (lásd különösen a fent hivatkozott Bizottság kontra Írország ügyben hozott ítélet 42. és 43. pontját, valamint a fent hivatkozott Bizottság kontra Egyesült Királyság ügyben hozott ítélet 44. pontját).

72 Ebből elsősorban az következik, hogy amikor a Bizottság az alperes tagállam területén bekövetkező bizonyos események alátámasztására elegendő tényt hoz fel, a tagállam feladata, hogy az így bemutatott adatokat és az azokból levonható következtetéseket lényegében és részletesen vitassa (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Írország ügyben hozott ítélet 44. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a fent hivatkozott Bizottság kontra Egyesült Királyság ügyben hozott ítélet 45. pontját).

73 Ebből az következik, hogy a jelen kereset tárgyalásának céljából a Bíróságnak elsőként azt kell megvizsgálnia, hogy az Egyesült Királyság különböző agglomerációinak gyűjtőrendszereiből vagy szennyvíztisztító telepeiről származó kibocsátások szokatlan jelleget mutató körülmények miatt következnek-e be, vagy sem, és amennyiben nem, ezt követően arról kell meggyőződnie, hogy az Egyesült Királyság bizonyítani tudta-e, hogy a BTKNEEC fogalma alkalmazásának feltételei teljesültek.

Whitburn

74 A 91/271 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében a gyűjtőrendszerrel való rendelkezésre vonatkozóan előírt kötelezettséggel kapcsolatban, elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a kötelezettségszegés fennállását a tagállamnak az indokolással ellátott véleményben foglalt határidő lejártakor fennálló helyzete alapján kell megítélni, és a későbbi változásokat a Bíróság nem veheti figyelembe (lásd különösen a fent hivatkozott Bizottság kontra Egyesült Királyság ügyben hozott ítélet 50. pontját, valamint a fent hivatkozott Bizottság kontra Spanyolország ügyben hozott ítélet 54. pontját).

75 E tekintetben ki kell emelni, hogy a 2008. december 1-jei indokolással ellátott kiegészítő vélemény az ezen vélemény kézhezvételétől számított két hónapos határidőt jelölt meg az Egyesült Királyság számára a 91/271 irányelvből eredő kötelezettségeinek a teljesítésére. Márpedig meg kell állapítani, hogy az indokolással ellátott véleményben megjelölt időpontban a kezeletlen települési szennyvizek túlfolyócsatornákon keresztüli kibocsátására még mindig sor került. A kibocsátások számát, valamint mennyiségét az Egyesült Királyság nem vitatja, hiszen kizárólag arra hivatkozik, hogy – a Bizottság állításával ellentétben – a Whitburn körzetének strandjain talált hulladék nem származhat a whitburni gyűjtőrendszerből, tekintettel arra, hogy a szennyvízkibocsátás során használt tenger alatti vezeték el van látva egy 6 mm-es szűrőfinomságú hálóval, így e hulladék valószínűleg a Tyne folyóból származik, ahol a túlfolyócsatornákat csak 2010 márciusának végén látták el szűrőhálóval.

76 Annak ellenőrzése céljából, hogy az Egyesült Királyság ténylegesen elmulasztotta-e a 91/271 irányelv 3. cikkéből és I. mellékletének A. pontjából eredő kötelezettségeit, amint azt a Bizottság kifogásában állítja, a jelen ítélet 73. pontjában felvázolt vizsgálatot kell elvégezni.

77 Meg kell állapítani először is, hogy a Bizottság Egyesült Királyságnak megküldött, 2005. március 2-i levelét követően a szennyvízkibocsátások 2001. tekintetében feltüntetett száma 310 volt, 561 240 m^3 éves mennyiséggel, és a 2002-től 2004-ig tartó időszakban ez a szám 56 és 91 között mozgott, 359 640 és 529 290 m^3 közötti mennyiséggel. Ugyancsak meg kell jegyezni, hogy 2006 és 2008 között az éves szennyvízkibocsátások száma 25 és 47 között mozgott, 248 130 m^3-től 732 150 m^3-ig változó mennyiséggel, illetve a 2009-es évben 762 300 m^3 mennyiséggel. A Bizottság e kibocsátások gyakoriságára és intenzitására alapítva észrevételeit egyértelműen bizonyította, hogy e kibocsátásokra mind az indokolással ellátott kiegészítő véleményben megjelölt határidőt megelőzően, mind azt követően, rendszeresen sor került, mivel a kibocsátások ilyen száma nem kapcsolódhat szokatlan helyzetekhez. Egyébiránt e kibocsátások kivételes jellegére az Egyesült Királyság nem hivatkozott az észrevételeiben.

78 Másodsorban hangsúlyozni kell, hogy egy 2010-ben végzett tanulmány szerint technológiai szempontból lehetséges a whitburni gyűjtőrendszer szennyvízkibocsátásai számának csökkentése egy már létező szennyvíztároló csatorna kiszélesítésével, amit az Egyesült Királyság nem vitatott.

79 Ami a ráfordítandó költségeket, illetve a szerzett előnyöket illeti, az említett tanulmányból az derül ki, hogy évi 20 kibocsátással számolva a befogadó vizek minőségének 0,3%-os javulása lenne elérhető a csatorna kiszélesítése által.

80 Noha a víz minőségének javulása másodlagosnak tűnik, és – amint azt az Egyesült Királyság előadja – a 76/160 irányelvet tiszteletben tartották, ami tekintetbe vehető a BTKNEEC fogalma alkalmazása feltételeinek általános vizsgálata során, meg kell állapítani, hogy a felek észrevételei, illetve az elkészült jelentések vagy tanulmányok egyszer sem tettek említést azon költségekről, amelyekkel a csatorna e kiszélesítése járna.

81 Így a Bíróságnak nem áll módjában azt megvizsgálni, hogy az e munkáknak megfelelő költségek ténylegesen túl magasak-e, illetve aránytalanok-e azon előnyhöz képest, amelyhez a környezet tekintetében vezetnek.

82 Következésképpen az Egyesült Királyság nem bizonyította jogilag megkövetelt módon, hogy a gyűjtőrendszer kapacitásának növelését célzó munkák költsége aránytalan lenne a környezet helyzetének javulásához képest.

83 Tehát a Bizottság helytállóan állapította meg, hogy a whitburni gyűjtőrendszer létesítése tekintetében nem teljesülnek a 91/271 irányelv 3. cikkében és I. mellékletének A. pontjában előírt kötelezettségek.

London

84 Ami a londoni agglomerációt illeti, nem vitatott, még az Egyesült Királyság által előadottak értelmében sem, hogy az indokolással ellátott kiegészítő véleményben megjelölt határidő végéig ezen agglomeráció nem rendelkezett sem a 91/271 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének és 10. cikkének értelmében a gyűjtőrendszerbe vezetett települési szennyvizek teljes egészének másodlagos kezelését, valamint a kibocsátások ezen irányelv I. melléklete B. pontjában előírtaknak való megfelelését biztosító becktoni, crossnessi és mogdeni szennyvíztisztító telepekkel, sem olyan becktoni és crossnessi gyűjtőrendszerekkel, amelyek az ezen irányelv 3. cikkének értelmében vett megfelelő kapacitással rendelkeznek.

85 A Bizottság, a 2005 februárjában végzett TTSS-jelentés alapján, megállapítja, hogy a londoni túlfolyócsatornákon keresztül hozzávetőleg évi 60 szennyvízkibocsátásra került sor, még a mérsékelten esős időszakokban is, és ezzel minden évben több millió tonna mennyiségű kezeletlen szennyvizet bocsátanak a Temzébe.

86 Ami a londoni gyűjtőrendszer szennyvíztisztító telepeit illeti, ugyanezen jelentés rámutat, hogy azok kapacitása száraz időszakban elégséges, de esős időszakban semmiképpen nem.

87 Az Egyesült Királyság nem vitatja a Bizottság által hivatkozott tényeket, és emlékeztet arra, hogy valóban folyamatban van egy projekt egy új, 30 km-es csatornának a Temze tengeri-folyami részén történő építésére, amelynek célja a gyűjtőrendszer túlfolyócsatornái kibocsátásainak visszaszorítása és azoknak kezelés céljából a becktoni tisztító telepre való elvezetése. Tervezik ezen túl egy másik csatorna, a Lee Csatorna megépítését, a becktoni és crossnessi gyűjtőrendszerek túlfolyócsatornái kibocsátásainak csökkentése céljából. Végezetül fejlesztési munkák vannak folyamatban a becktoni, crossnessi és mogdeni szennyvíztisztító telepek kapacitásának növelése céljából.

88 Annak ellenőrzése céljából, hogy az Egyesült Királyság ténylegesen elmulasztotta-e a 91/271 irányelv 3., 4. és 10. cikkéből, valamint I. melléklete A. pontjából eredő kötelezettségeit, amint azt a Bizottság kifogásában állítja, a jelen ítélet 73. pontjában említett vizsgálatot ugyancsak el kell végezni.

89 Meg kell állapítani, hogy a Bizottság a jelen ítélet 85. pontjában említett és az Egyesült Királyság által nem vitatott TTSS-jelentés alapján, amely rámutat, hogy a kibocsátás gyakorisága, valamint mennyisége nem csupán kivételes események során, de mérsékelt esőzések esetén is jelentős, nyilvánvalóan bizonyította a Temzébe való szennyvízkibocsátások rendszeres jellegét.

90 Ami a londoni gyűjtőrendszer szennyvízkibocsátásai száma csökkentésének műszakilag megvalósíthatatlan voltát, valamint a költségeknek a környezet tekintetében előidézett előnyhöz viszonyított aránytalan jellegét illeti, meg kell jegyezni, hogy az Egyesült Királyság 2007 áprilisában úgy határozott, hogy elvégzi a 2005 novemberében készített TTSS-jelentésben javasolt munkákat, amelyek többek között egy új föld alatti csatorna megépítéséből állnak. Vagyis léteznek műszaki megoldások a londoni gyűjtőrendszer problémájának megoldására, és költségeiket nem lehet aránytalannak tekinteni, hiszen az Egyesült Királyság már meghozta a döntést azok alkalmazásáról.

91 Ami az Egyesült Királyság azon érvét illeti, amely szerint nem állapítható meg, hogy nem teljesítette a kötelezettségeit, tekintettel arra, hogy a 91/271 irányelvnek való megfelelést biztosító projektek ezen irányelv hatálybalépésétől fogva vizsgálat tárgyát képezték, és a munkák, amelyek elvégzéséről döntöttek, költségesek, és csak több év alatt végezhetők el, emlékeztetni kell arra, hogy a kötelezettségszegés fennállását az alperes tagállamnak az indokolással ellátott kiegészítő véleményben foglalt határidő lejártakor fennálló helyzete alapján kell megítélni, és a tagállam a kereset elutasítása végett nem hivatkozhat pusztán arra a tényre, hogy folyamatban vannak olyan munkák és tevékenységek, amelyek a jövőben a kötelezettségszegés megszüntetésére fognak vezetni. Ugyanis,

hacsak az uniós jogalkotó nem módosít valamely irányelvet a végrehajtás határidejének meghosszabbítása céljából, a tagállamoknak az eredeti határidőn belül kell az irányelvnek megfelelniük (lásd a C-27/03. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 2004. július 8-án hozott ítélet 39. pontját).

92 Következésképpen az Egyesült Királyság feladata volt, hogy megfelelő időn belül megindítsa a 91/271 irányelv nemzeti jogrendbe való átültetéséhez szükséges eljárásokat, és ezen eljárások az ezen irányelv 3. cikke (1) bekezdésének első francia bekezdésében és 4. cikke (1) bekezdésének első francia bezdésében előírt határidőn belül, azaz 2000. december 31-ig lezáruljanak.

93 Ennélfogva a Bizottság helytállóan állapította meg, hogy a londoni gyűjtőrendszer (Beckton és Crossness) létesítése nem felel meg a 91/271 irányelv 3. cikkében és I. mellékletének A. pontjában előírt kötelezettségeknek, és az Egyesült Királyság, mivel elmulasztotta a londoni agglomerációból (Beckton, Crossness és Mogden) származó települési szennyvíznek az ezen irányelv 4. cikke szerinti, másodlagos kezelésnek vagy egy ezzel egyenértékű kezelésnek való alávetését, nem teljesítette a 91/271 irányelvből eredő kötelezettségeit.

94 A fentiekből következően a Bizottság által az Egyesült Királyságnak felrótt kötelezettségszegés a keresetben érintett valamennyi agglomeráció tekintetében megállapítást nyert.

95 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az Egyesült Királyság, mivel nem biztosította:

– a 15 000 LE-nél nagyobb, sunderlandi (Whitburn), valamint londoni agglomeráció (becktoni és crossnessi gyűjtőrendszerek) települési szennyvizeinek a 91/271 irányelv 3. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint I. mellékletének A. pontja szerinti, megfelelő összegyűjtését, és

– a 15 000 LE-nél nagyobb, londoni agglomeráció települési szennyvizeinek (becktoni, crossnessi és mogdeni szennyvíztisztító telepek) a 91/271 irányelv 4. cikkének (1) és (3) bekezdése, 10. cikke, valamint I. mellékletének B. pontja szerinti, megfelelő kezelését,

nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit.

A költségekről

96 Az eljárási szabályzat 69. cikke 2. §-ának értelmében a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az Egyesült Királyságot, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) Az Egyesült Királyság, mivel nem biztosította:

– **a 15 000 lakosegyenértéknél nagyobb, sunderlandi (Whitburn), valamint londoni agglomeráció (becktoni és crossnessi gyűjtőrendszerek) települési szennyvizeinek a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv 3. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint I. mellékletének A. pontja szerinti, megfelelő összegyűjtését, és**

– **a 15 000 lakosegyenértéknél nagyobb, londoni agglomeráció települési szennyvizeinek (becktoni, crossnessi és mogdeni szennyvíztisztító telepek) a 91/271 irányelv 4. cikkének (1) és (3) bekezdése, 10. cikke, valamint I. mellékletének B. pontja szerinti, megfelelő kezelését,**

nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság az Egyesült Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások